

Minister, at mine Bestræbelser i den Retning ere lige saa alvorlige som hans, om jeg end langt fra har de Midler staaende til min Raadighed, som han har. Jeg indrømmer ærede militære Talere her i Thinget, at der er noget Berettiget i at forlange fra Oppositionens Side i det Mindste Anthydning af, i hvilken Retning Forsvaret skal gaa; thi Forsvarsspørgsmaalet er i første Række et politisk, navnlig et udenrigspolitisk, og dernæst et finantseelt Spørgsmaal. Den udenrigspolitiske Del deraf kan man danne sig en Mening om, og deraf afhænger allerede Meget. Den finantseelle Side er det derimod umuligt at komme til Bunds i, førend man har hele Planen færdig i dens Enkelt-heder. Jeg har nærmest kun taget Ordet her for at tone Flag i den Henseende og bl. A. for at vise den Forbindelse, som Forsvarsagen efter min Mening har med det skandinaviske Spørgsmaal, som ogsaa blev berørt af den høitærede Minister, idet han ganske vist stillede sig sympatetisk overfor det, men mente, at Kjøbenhavns Befæstning hørte nødvendig med til en saadan skandinavisk Forbindelse. Deri er jeg som sagt af aldeles modsat Mening. Der behøves intet Forsvarsbund eller Nogetombest. De Foranstaltninger, vi kunne gjøre ved Sundet, ere vi berettigede til uden Hensyn til, hvad Sverig vil gjøre. Men det hjælper naturligvis, naar Sverig stiller sig venlig lige overfor os i den Henseende. Det Gnest, der kunde siges til Forsvar for at beholde Kjøbenhavns Søbefæstning, er, at vi kunne komme i Krig med Sverig; thi Kjøbenhavns Søbefæstning er isørigt ikke til Spor af Nytte, naar vi svinge vort Forsvar ud til Indløbene i Nord og Syd og derved tillige gaae Sverig. Kun i det høist usandsynlige Tilfælde, at der skulde udbrude Krig mellem Danmark og Sverig, kunde der være Tale om at beskytte Kjøbenhavn mod Søfiden, men den Sandsynlighed skulle vi derfor ogsaa gjøre saa ringe som mulig, og dertil kan det naturlig medvirke, at vi ad diplomatisk Vej søge at stille os i et saadant Forhold til Sverig, at Krig maa anses for saa godt som umulig. Et Middel dertil er det, som der ogsaa er Interesse for her i Landet, idet vi se, at der indkommer til Folkethinget Adresseer om en vedvarende nordisk Voldgiftstraktat, et Skridt, der gaar i lignende Retning som de Underhandlinger, der for Diebliffet føres mellem England og Nord-Amerika og ere begyndte ogsaa mellem Frankrig og Nord-Amerika, ligesom der allerede imellem flere Stater findes saadanne vedvarende Voldgiftstraktater. Naar en saadan Traktat er vedtaget, er der ikke længere Me-

ning i at holde paa Kjøbenhavns Søbefæstning, og en saadan Traktat maatte formentlig meget hurtigt kunne komme i Stand. Jeg tør ikke opholde det høie Thing videre, vi have allerede talt saa grundig om de forskellige Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med dette. Jeg har kun lige overfor forskellige Militære, som atter og atter have anket over, at der ikke er kommet Spor af Antydning frem fra Oppositionen om, hvad den vil sætte i Stedet for det rent Negative, villet fremsætte min Mening. Maaste er der endnu ikke Flertal her i Thinget derfor, men jeg føler mig overbevist om, at det er en Tanke, som kan staa sin Prøve, og vil man alvorligt gaa til en Prøvelse deraf, vil selv om der maa ændres Meget deri, dog Hovedretningen vise sig at være den rigtige. Men det er som sagt det første Skridt til at komme ind paa en ny Retning, at vi maa nedlægge den nuværende Kjøbenhavns Søbefæstning. Det er en Slutning, som kan se noget haard ud, men man maa jo lidt rive ned, før man kan bygge op, og at Tanken dog fremsat saaledes, som jeg har fremsat den udsørlig i Tidsskrift for Søvesen, af de sømilitære Sagkyndige anses for at være en Prøve værd, slutter jeg deraf, at Redaktionen, efter at have indtaget min Afhandling, siger, at det vil være i Sagens velforstaede Interesse, at alle forskellige Synspunkter netop blive fremdragne. Det er kun ved at afveie de mod hverandre staaende Ansuelser, at man virkelig kan komme til et for Landet heldbringende og rigtigt Resultat. Hvad jeg har fremdraget, har imidlertid ikke fundet nogenfomhelst Gjenlyd eller, kan jeg sige Interesse, hos de landmilitære Sagkyndige. Uagtet f. Ex. „Vort Forsvar“ drager frem enhver Ubetydelighed, der kommer frem i et eller andet Blad eller paa et eller andet Møde — enhver mindre overlagt Ytring, der kommer frem, bliver strax grundig behandlet der — og uagtet jeg har gjort opmærksom paa dette, har det dog ikke været muligt at faae f. Ex. „Vort Forsvar“ til at nævne dette Spørgsmaal.

Ringel: Jeg vil tillade mig, uagtet vi saa længe have ført en Forhandling om disse Forhold, der angaa vort Forsvarsvæsen og de dermed sammenhængende udenrigske Forhold, alligevel kortelig at motivere min Afstemning, der paa dette Punkt som paa ethvert andet Punkt med Hensyn til Forsvarsvæsenet for Diebliffet gaar ud paa at stemme mod det bestaaende System, og vi hørte jo i Gaar udtale af den høitærede Krigsminister, at Kjøbenhavns Befæstning netop er en nødvendig Følge af det be-